

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 72

Semte Session.

27de Møde.

Mandagen den 14de November.

(Fortf.)

Jagerslev: Det, der foranlediger mig til at begjære Ordet, er en Yttring af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Han sagde nemlig, at, naar Regjeringen ikke vilde gaae ind paa Fleertallets Forslag, saa vilde han være villig til at gaae ind paa, at Apanagen nedfattes, og at den paagældende hvide Person beholder sin Gage. Dette forekommer mig aldeles at staae i Strid med, hvad Pluraliteten har ytret i Betænkningen, hvor det hedder: „Udvalgets Fleertal finder sig herved foranlediget til at fremhæve, at dets Forslag ikke gaaer ud paa at inddrage eller bespare Gage, men kun paa at forebygge, at denne ikke skal oppebæres af Apanagister, men tilfalde dem, som efter deres Tjenestefilling dertil ere nærmest berettigede.“ Fleertallets her udtalte Niemed med den gjorte Indstilling forekommer mig saaledes vilde aldeles forfeiles ved det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek (Tscherning) sidst erklærede at ville tiltræde. Jeg for mit Bedkommende maa tillade mig at udtale den Mening, at saadanne nye almindelige Principer, som de, Udvalgets Fleertal her vil gjøre gjældende, ikke bør gennemføres i specielle Lovforslag, hvortilmod det forekommer mig, at den ærede Finantsminister har anvist den rette Vej i saa Henseende, nemlig derom at indbringe et særegent Lovforslag. Jeg maa derfor paa det Bestemteste tillade mig at udtale mig imod, at der under nærværende Lovforslag vedtages Forandringer, der skulle betragtes som Regler for Fremtiden.

Monrad: Ja, naar det ikke er finants-

stille Hensyn, som bestemme Udvalgets Fleertal, saa er det Hensynet til at forføre en Mand, det er Hensynet til, at den Mand, som antages at have Afgang til: at faae en saadan Lønning, ikke faaer den; men det forekommer mig, at man kunde raade Bod derpaa, ved i Finantsloven at bevilge en Gage til en General, saa blev Ingen forurettet, og naar det Finantsstet slet ikke spiller nogen Rolle, saa vilde man jo ikke have større Udgifter, end om man, som man har erklæret sig villig til, satte Apanagen højere op f. Ex. til 55,000 Rbd. Det forekommer mig saaledes, at, hvilken Betragtningmaade end Udvalgets Fleertal er udgaaet fra, vilde man paa anden Maade meget bedre kunne raade Bod paa de Ulemper, som man formener ere tilstede, og som man vil raade Bod paa ved et Endringsforslag.

Ordføreren: Det blev tidligere anført af den høitærede Finantsminister, at Grunden, hvorfor man holdt paa den hidtil fulgte Fremgangsmaade, var den, at det var en Vedtægt, at apanagerede Prindsers tillige kunde oppebære Gager i Armeen, og det var navnlig et Udtryk, som bragte mig til at troe, at dette Forhold vilde staae meget fast for Fremtiden, naar det ogsaa blev opretholdt i det nærværende Tilfælde. Naar der var nogen som helst anden Vej, som man med Rimelighed og Sømmelighed kunde gaae for at gennemføre denne Sag, skulde jeg være meget tilbøielig til at staae ind paa den, men jeg indseer virkelig ikke, at den kan omhandles i nogen anden Lov end i Apanageloven. I den vedkommende Grundlovsparagraph stiges: „Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang som hidtil; Forandringer hert kunne skee ved Lov“, og saadanne Forandringer ere da hidtil gjorte, naar man har behandlet det en-